

Edmond Regout in de 'Far West' (4)

Het maken van verre reizen is tegenwoordig niet zo bijzonder meer, maar een eeuw geleden was dat een hele onderneming.

Wereldreizigers waren er rond 1900 maar weinig.

Een van de uitzonderingen was Edmond Regout (1870-1926), een kleinzoon van de Maastrichtse ondernemer Petrus Regout. In het familiearchief Regout bevinden zich 49 brieven die Edmond uit verre oorden naar huis stuurde en een aantal albums met de foto's die hij er maakte.

In deze vijfde serie archiefsprokkels volgen wij hem op zijn reis naar Amerika in 1895.

Hij verbleef een paar maanden lang op de ranch van zijn vriend Leopold Beck in Glendive (Montana) om te helpen bij het vangen en het begeleiden van de paarden.

Met ongepoetste laarzen

'Vandaag is het zondag. De dagen zijn snel voorbij hier: ontbijt om zes uur, meteen daarna naar de kraal (= omheinde ruimte voor het verzamelen van vee), van waaruit ze een troep van ongeveer tweehonderd paarden loslaten onder toezicht van één man. Deze doet dat te paard, dat spreekt vanzelf. Daarna is de rest van de morgen snel voorbij, want afgezien van de paarden moet ik alles zelf doen, behalve koken en mijn bed opmaken. Ik poets nooit mijn laarzen. Om ze glanzend te krijgen, zal ik ze

Cowboy Edmond Regout in vol ornaat op zijn paard Harrison.

toch echt zelf moeten poetsen.

'In Amerika nemen alleen negers het borstelen van schoenen aan. Het strijken van wasgoed wordt bijna

uitsluitend gedaan door Chinezen. Omdat ik een van deze goede gele mannen uit Glendive kan missen, doe ik zoals alle cowboys en was ik zelf mijn wasgoed in de 'creek'. Momenteel heb ik weinig zin om te wassen, want het is te koud en te stoffig om mijn wasgoed schoon en droog te krijgen.'

'Properheid speelt trouwens maar een kleine rol in de prairie. Geen enkele cowboy gaat aan tafel voordat hij zijn haar heeft gekamd en zijn handen gewassen, maar wel dragen zij vuile kleren. Zelf heb ik sinds een maand niet gewisseld van jasje en broek (een broek van een dollar). Wanneer deze broek versleten is, draag ik een andere erover heen. Dat is zoals dat hier gebeurt. Ik vraag me af voor wie ik kosten zou moeten maken.'

'Mijn vriend Beck maakt zich mooi om naar de stad

te gaan. Ik vind dat totaal zinloos. Ik heb me een dag met gelakte laarzen naar de stad begeven en heb de mensen verstomd doen staan. Ze vonden deze laarzen buitengewoon. Voor weinig zijn ze vol bewondering, zoals apen doen.'

'Als curiositeit had ik laatst mijn zijden hoed aan een cowboy laten zien. Hij heeft zijn buik vastgehouden van het lachen. Dat komt omdat niemand dat hier ooit gezien heeft. Je moet op zijn minst naar Chicago zijn geweest.'

'Wat Beck betreft, al bijna zes weken zie ik hem erg weinig. Hij is en blijft altijd

een stadsmeneer. Hij is steeds in Glendive. In het begin schreef ik u dat hij een waaghals was. Ik geloof dat hij zich tegenover mijn een beetje een houding heeft willen aanmeten. Hij doet zich voor als een Engelsman. Ik vraag u, hier in de prairie! Hij wil doorgaan voor een meneer, maar dat komt hem duur te staan. Als hij piekfijn naar de stad gaat, heb ik er juist plezier in om met een vuil flanellen hemd naast hem te lopen. Hier is niemand meneer, of juist iedereen. Ik kauw op mijn pruim en neem er mijn gemak van en laat mijn sporen rinkelen, alsof ik nooit anders geleefd heb.'

Rattlesnake Edd

Edmond probeerde dus zijn burgerlijke hoedanigheid af te leggen en cowboy te worden onder de cowboy.

'De inwoners zijn erg gelukkige mensen en met een goede inborst, alleen moet je hen kennen en hun gewoonten overnemen, want ze zijn grof, erg grof, en wegens het minste of geringste zijn zij beledigd. Ik versta me goed met hen, want ik ben begonnen hen na te apen en na een maand doe ik zoals zij. De cowboys behandelen me helemaal niet zoals je zou denken. Ik ben Edmund kortweg en ik heb dat ook liever. En bovendien: oefen ik niet hetzelfde beroep uit als zij?'

Half juni kreeg hij zijn bijnaam, maar zo beroemd als de door Karl May verzonden westmannen Old Shatterhand, Old Firehand en Old Surehand (eerste uitgaven vanaf 1893) is hij er niet mee geworden.

'Ze noemen hier bijna nooit iemand bij zijn naam. Zo is mijn bijnaam 'Rattlesnake Edd' of alleen Edd kortweg. Die komt me toe vanwege mijn ijver bij het doden van ratslangen en het looien van hun huiden. Een huid heb ik rond mijn hoed gedraaid, dat is de mode.'

'Een ratslang heeft niet veel klappen nodig om te creperen, want wanneer hij zich wil verdedigen, eindigt hij met zichzelf te bijten en te vergiftigen. Ik heb een slang (een 'bull snake') geschoten met mijn karabijn om hem niet te beschadigen. Het is een geweldige huid, breder dan mijn hand. Op een avond zat ik op het gras mijn pijp te roken, toen een 'blue racer' (een soort kleine slang, maar erg giftig), over mijn arm heen sprong.'

Eric Scheepers en Rolf Hackeng

Wordt vervolgd.

Bron: Familiearchief Regout.

Nu in de boekhandel

Nu in de boekhandel en bij het RHCL: een selectie uit de sprokkels, die sedert 1992 in de Maaspost zijn verschenen

Groot Verhalenboek van Maastricht

Sprokkels uit het archief

Walburg Pers/Regionaal Historisch Centrum Limburg. 50 sprokkels in 228 pagina's, rijk geïllustreerd, prijs: 19,50 euro.

historisch
centrum
limburg

Archiefsprokkels

De vaste rubriek 'Archiefsprokkels' wordt verzorgd door medewerkers van het Historisch Centrum Limburg. Elke twee weken een hele pagina met een nieuw verhaal, opgediept uit de archieven van Maastricht. Eerder verschenen sprokkels kunt u nog eens nalezen op

www.rhcl.nl.
Historisch Centrum Limburg, Sint Pieterstraat 7, 6211 JM Maastricht, tel. 043 - 328 55 00, info@rhcl.nl